

[Lenger]

ingen grund til, at de organer, som er direkte underlagt justitsministeriet, skal have selvstændig stemmeret, når justitsministeriet i forvejen er repræsenteret og har stemmeret.

Med dette bud på en sammensætning af færdselssikkerhedskommissionen markerer vi også, at vi mener, at færdselssikkerhedsarbejdet ikke bare er et spørgsmål om færdselslov. Færdselssikkerheden afhænger også af mange andre forhold, f.eks. udformningen af veje og stier, udformningen af motorkøretøjerne, deres sikkerhedsudstyr, dækkene f.eks., fordelingen af de økonomiske midler og den alt for begrænsede vægt på investeringerne i kollektiv trafik, fordelingen af transportbehovene osv.

I samme forbindelse vil jeg godt nævne diskussionen om spirituskørsel. Ministeren bemærker, at antallet af spiritussager er faldet – jeg tror, det er omkring 20 pct. – men siger ikke noget om, hvorvidt det faktisk er et udtryk for mindre spirituskørsel eller kun for, at man har fanget færre af spritbilisterne. Fremfor alt er indsatsen mod spirituskørsel ikke kun et spørgsmål om færdselslov og om promillegrænser – det er i øvrigt et spørgsmål, om de promillegrænser, vi har, ikke er for høje. Det er også et spørgsmål om rådgivning og tilbud om behandling til spritbilister.

I øvrigt virker det lidt underligt, som også fru Margrete Auken sagde, at arbejdet med færdsel ligger spredt så mange forskellige steder. Det kunne godt være en fordel at samle det hele, f.eks. i ministeriet for offentlige arbejder, der glimtvist har givet udtryk for nogle visioner, hvor man oftere har et indtryk af, at justitsministeriet har en tilbøjelighed til at styre ved hjælp af bakspejlet.

Måske af denne grund – jeg ved det ikke – er afsnittet om hastighedsgrænserne i redegørelsen kort, ja, det er næsten demonstrativt kort. Ved at lægge mærke til, at nok er der færre dræbte, men der er lige mange uheld, hvilket især viser, at indsatsen er sket ved at begrænse konsekvenserne af de enkelte uheld, får vi egentlig en slags konklusion på redegørelsen. Som hr. Svend Åge Petersen sagde det, er bilerne nu blevet mere sikre. Ja, det, man vel kan læse ud af redegørelsen, er, at vi affinder os med ulykkestallet, og så sætter vi ind for at mindske konsekvenserne. Det er selvfølgelig godt nok, men efter vores opfattelse er det for ensidigt.

Til slut om hastighedsgrænserne. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige noget om det, men så tog fru Birthe Rønn Hornbech fat på problemet, og hun sagde, at det støder retsbevidstheden, at der indføres en lov, som ikke overholdes. Jo, men det er for så vidt ikke vores problem. Den hyppigst begåede forbrydelse her i landet er fortsat simpelt tyveri. Skulle vi så gøre det tilladt? Er det stødende for retsbevidstheden, at vi har en straffelovsparagraf mod tyveri, fordi den i det omfang bliver overtrådt?

Undersøgelser af unges kriminalitet viser, at drenge for mere end 90 pct.s vedkommende begår straffelovsovertrædelser, små eller store, men dog straffelovsovertrædelser. Det er et tal, der ikke er på vej ned. Det er også begrænset, hvor meget højere det kan komme op. Skulle vi gøre tyveri og hærværk, som straffelovsovertrædelser hovedsagelig består i, lovlige, fordi folk ikke overholder loven? Er det stødende for retsbevidstheden, at det er ulovligt at begå simpelt tyveri og hærværk, fordi så mange gør det? Jeg synes det ikke.

Nej, det eneste særlige, som gælder for retsbevidstheden i forbindelse med hastighedsgrænserne, er, at justitsministeren allerede i forbindelse med folketingsbehandlingen heraf i maj måned proklamerede, at man ikke skulle regne med, at de nye regler kunne håndhæves, og der er tilsyneladende heller ikke gjort nogen som helst indsats for at få dem håndhævet. Det er noget særligt, og det har vi aldrig hørt nogen minister sige, når vi taler om de andre lovovertrædelser, simpelt tyveri og hærværk, som er dem, der er flest af.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo et fundamentalt retspolitisk spørgsmål, hr. Lenger kommer ind på her, som vi ikke kan bruge hele tiden på. Jeg vil godt sige til hr. Lenger – hvis han vil høre efter – at der er den store forskel på hastighedsforseelser og overtrædelse af straffelovens § 276 om tyveri, at selv den mindste tyveknægt inderst inde godt ved, at han gør noget forkert, når han stjæler. Det farlige er, at de, der kører for stærkt, ikke føler, det er en forbrydelse. De betaler gerne deres bøder, de betragter dem som en afgift. Det er dér, det farlige kommer ind.